

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 175/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., D., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 16, čl. 19 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenia čl. 12 ods. 1 prvej vety, ods. 2 a 4, čl. 13 ods. 4 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Rob/15/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2009 doručená sťažnosť J. J., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 16, čl. 19 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenia čl. 12 ods. 1 prvej vety, ods. 2 a 4, čl. 13 ods. 4 a čl. 141 ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Rob/15/2008.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv z dôvodu nečinnosti okresného súdu, ktorý od 1. januára 2008 do 29. marca 2009 vo veci nekonal, t. j. nekonal po celý čas po postúpení veci z dôvodu reorganizácie súdov 1. januára 2008 z Okresného súdu Trenčín, kde bola vec vedená pod sp. zn. 37 Rob/717/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že konanie začalo na návrh 14. septembra 2005 na Okresnom súde Trenčín. Ide o spor o zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom z dôvodu, že odporca si voči sťažovateľovi (ako prepravcovi) nesplnil svoju povinnosť. Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd tým, že vo veci nekonal 14 mesiacov a 29 dní, vážne diskriminoval jeho osobu a porušil jeho práva, ktoré označil v sťažnosti. Žiada preto od okresného súdu odškodnenie svojej osoby formou náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 4 000 000 Sk, t. j. 132 775,67 €. Sťažovateľ žiada aj o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov.

Ústavný súd zistil, že 30. marca 2009 okresný súd urobil vo veci prvý procesný úkon (zaslal sťažovateľovi výzvu na doplnenie návrhu), na ktorú mal zareagovať do 10 dní.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže podľa štandardnej judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v zákone o ústavnom súde. V prípade sťažovateľa je to namietanie zbytočných prietáhov v označenom konaní okresného súdu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyužil opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. V prípade namietania zbytočných prietáhov v konaní je to využitie sťažnosti podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) na orgáne štátnej správy súdov.

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu okresného súdu, ktorý urobil vo veci od 1. januára 2008 prvý procesný úkon až 30. marca 2009, t. j. po 14 mesiacoch a 29 dňoch, čím malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Rob 15/2008.

Z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ využil podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. podanie sťažnosti, ktorú však adresoval predsedníčke Okresného súdu Trenčín, ktorá jeho sťažnosť postúpila okresnému súdu, o čom ho upovedomila 15. apríla 2009. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že sťažovateľ doručil svoju sťažnosť ústavnému súdu 27. apríla 2009. Sťažovateľ síce využil podanie sťažnosti orgánu štátnej správy súdov, avšak podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06, IV. ÚS 78/07) vzhľadom na dátum podania sťažnosti na prietahy v konaní a dátum doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona č. 757/2004 Z. z. zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa na základe tohto zistenia dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Okrem tohto dôvodu bola dôvodom na to, aby ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, jej zjavná neopodstatnenosť, pretože sťažovateľ namieta nečinnosť okresného súdu v trvaní 14 mesiacov a 29 dní. Namietaná dĺžka nečinnosti okresného súdu v označenom súdnom konaní v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu v okolnostiach prípadu nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci

z dôvodu namietanej nečinnosti vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľa po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že okresný súd 30. marca 2009, t. j. takmer bezprostredne pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, začal vo veci konať, keď urobil prvý procesný úkon, a to výzvu voči sťažovateľovi na doplnenie jeho návrhu, ako aj viazanosť ústavného súdu návrhom na rozhodnutie v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

Vzhľadom na to, že jediným dôvodom na vyslovenie porušenia označených základných práv sťažovateľa a označených článkov ústavy bola namietaná nečinnosť okresného súdu v období od 1. januára 2008 do 29. marca 2008, a v nadväznosti na už uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti uplatnenými v sťažnosti nezaoberal. Rovnako už nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že nič nebráni tomu, aby v prípade, ak okresný súd v ďalšom priebehu konania nebude postupovať efektívne a plynulo, sťažovateľ zvážil možnosť opätovného podania sťažnosti ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2009